

NE! Cyklistice provozované mimo cyklostezky

Cyklisté v přírodě nemají stejná práva jako chodci!

Pohyb cyklistů je omezen pouze na pozemní dopravní komunikace, ale i zde může být dopravními značkami vjezd cyklistů zakázán. Za jízdu kolo se považuje i koloběžka. Značené pěší turistické trasy nezakládají právo průjezdu pro cyklisty. Pokud však vedou po dopravní komunikaci, kde není zákaz vjezdu cyklistům, tak je průjezd možný. Regulace cyklistů v krajině je nutná proto, aby se zabránilo konfliktům s chodci, nedocházelo k rušení volně žijících živočichů, ale i proto, aby se nenarušovala půda a nedocházelo k její erozi.

NE! Světelnému znečištění přírody

Posvíťme si na sebe, ale jinač ne!

Světelné znečištění, neboli světelný smog, lze považovat za hrozbu pro rozmanitost přírody. Téměř třetina našich obratlovců a dvě třetiny hmyzu jsou živočišné aktivní po setmění. Absence tmy výrazně narušuje jejich životní cykly a intenzivní světelné zdroje (např. pouliční lampy) svítící po celou noc jsou pro ně neodolatelným lákadlem. Hmyz dává světlu přednost před přijímáním potravy i před rozmnožováním. Nadměrné množství světla v noci dokonce ovlivňuje růst rostlin a jejich fotosyntetický cyklus. Absence tmy také významně negativně ovlivňuje zdraví člověka. Velmi cennou aktivitou je vyhledávání tzv. oblastí tmavé oblohy.

NE! Rušení klidu v přírodě hlasitou hudbou

Můžeme v lese rvát jak na lesy? Odpověď je jednoduchá: Nemůžeme!

Hluk je nebezpečný zvířatům, narušuje jejich přirozené životní cykly a komplikuje jejich dorozumívání. Přitom akustická komunikace mezi rodiči a mláďaty je u mnohých druhů naprosto klíčová. Noční druhy se pak orientují téměř výhradně sluchem. Sluch je klíčový i pro sovy, které samy létají tak tiše, že slyší každé myší šustnutí na zemi. Nejproblematičtější je pak rušení zvířat v zimě. Ta je pro všechny volně žijící živočichy energeticky náročná. Většina divokých zvířat v zimě velmi tenké balancuje mezi omezeným příjmem energie z potravy a jejím vydáváním při jakémkoliv pohybu a nutném zahřívání těla. Vyplašení náhlým hlukem způsobí neočekávaný výdej energie, který už zvíře nedokáže nahradit.

NE! Dotýkání se nezraněných mláďat v přírodě

Mláďata divokých zvířat: NESAHAT!

Především na jaře a v létě můžeme při procházce narazit na mláďata volně žijících živočichů, která často působí naprosto bezbranným dojmem. Tato bezbrannost je ale pouze zdánlivá. Při nálezu mláďátek, o kterém si myslíte, že potřebuje lidskou pomoc, se vždy nejdříve poradte s příslušnou záchrannou stanicí. Nikdy na tato mláďata NESAHATE! Kontaktní telefon v České republice je 774 155 155. V Praze pak 773 772 771 (Záchranná stanice pro volně žijící živočichy) nebo 774 155 185 (Pražská zvířecí záchranka). Držte se důsledně rad, které vám zvířecí záchranář předá.

Nikdy se nepokoušejte brát si mláďata divokých zvířat domů, do vlastní péče!

NE! Volnému pobíhání psů mimo vyhrazená místa

Pes v lese – téměř vždy na vodítku! Kočka v lese – jedině na vodítku!

Zvíře není věc, ale živý tvor. Pokud má vlastníka, tak ten je povinen se o zvíře řádně starat. Ale zároveň nese za své zvíře veškerou zodpovědnost. Psi bez dohledu způsobují v přírodě významné škody. Je nutné si uvědomit, že pes „na volno“ může honit zajíce, kontaminovat svým pachem malého zajíčka či srnečka nebo stresovat ptáky sedící na zemních hnízdech. Málokdo si také připustí, že pes vypuštěný do rybníka může zničit snůšku žabích vajíček. Ve volné krajině se doma chované zvíře může pohybovat výhradně pod přímou kontrolou majitele nebo osoby jím pověřené.

V Praze existují tzv. psí louky, na kterých je umožněn pohyb psů bez vodítka. Budování a údržba těchto míst je ve správě městských částí a jejich umístění je dohledatelné na internetových stránkách nebo na Portálu životního prostředí hl. m. Prahy.

PŘÍRODA TU NENÍ POUZE PRO NÁS!

Pobyt v přírodě má bezpochyby blahodárné účinky na psychické i fyzické zdraví obyvatel velkých měst. Příroda, městskou nevyjímá, tu ale není jen kvůli našim kratochvilím – je především domovem živočišných i rostlinných druhů a my jsme v ní jen hosty, kteří by měli být patřičně ohleduplní a pokorní, pokud je nám do jejich domova umožněno vstupovat.

Stav přírodních lokalit se však může „díky“ našim lidským aktivitám výrazně zhoršit – návštěvníci městské či příměstské přírody přitom mnohdy ani netuší, že jejich chování má negativní dopad na přírodu. V tomto materiálu proto naleznete informace o 10 nejčastějších nešvarech, se kterými se lze v naší přírodě setkat.

NE! V PŘÍRODĚ

Kampani NE! v přírodě propůjčila tvář řada známých osobností – umělec Jiří Korn, herečka Dagmar Havlová, zpěvák Ben Cristovao, sportovec David Svoboda nebo modelka Kateřina Sokolová a další.

Všechny spojuje pozitivní vztah k přírodě. V kampani hrají roli „sobeckých“ obyvatel, kteří se na svých výletech do přírody chovají tak, jak by neměli.

Více o kampani NE! v přírodě

portalzp.praha.eu/NEvpriode

www.praha-priroda.cz

www.praha.eu

evvo@praha.eu

NE! Nelegálnímu čerpání vody z vodních toků

Vodu z vodních toků, jezer a rybníků nelze odebírat bez povolení!

Voda je chráněna jako nenahraditelný přírodní zdroj. Pokud ji kdokoliv odebírá pomocí jakéhokoliv čerpadla, musí na to mít povolení vodoprávního úřadu. Velký počet malých čerpadel může malou říčku v horkém létě lehce přeměnit v soustavu louží. V každém toku musí zůstat tzv. minimální zůstatkový průtok, tedy množství vody, které zajistí jak přežití vodních organismů, tak i dostatečné ředění vod vypouštěných z čistíren odpadních vod.

NE! Vjezdu motorizovaných prostředků

Motory nesmí do lesa ani do parku!

Motorová vozidla s výjimkou elektrokol do lesů a parků nesmí. Významně by totiž poškodila rostliny a půdu, rušila divoká zvířata i lidské návštěvníky. I v našich oblíbených „houbařských“ parkování na kraji lesa je zakázané. Do lesa samozřejmě nesmí ani elektroauta.

Důvody jsou jasné a tím hlavním důvodem je ohleduplnost vůči zvířatům. I tak jim nezbyvá příliš prostoru pro život. Lesoparky a příměstské lesy mají zpravidla vyhrazená parkoviště a odstavné plochy, pohyb v nich pak určují návštěvní řády.

NE! Vypouštění splaškových vod

Vodu do přírody musíme vracet ve stejné kvalitě, v jaké jsme si ji od ní vypůjčili!

Voda v bytě, továrně nebo například v nemocnici se mění. Mění se její teplota, přibývají zbytky z umytého nádobí, špína opouštějící pračku a mnohdy jde dokonce o toxické látky. Z vody pitné se stává voda odpadní. Její nejobvyklejší cesta je kanalizací do čistírny odpadních vod (ČOV). Mnohé látky, jako jsou například zbytky léků a umělých hormonů, však naše ČOV nezachytí. Pro vodní organismy to může mít velmi destruktivní následky. Neblahé účinky těchto látek ve vodě na člověka se předpokládají, ale obvykle se na ně přijde až po letech či desetiletích.

NE! Krmení volně žijících živočichů

Krmit divoká zvířata můžeme, ale většinou jim to nijak nepomůže!

Pokud chceme zvířata krmit, co dělat, abychom zvířatům neublížovali?

1. Krmíme pouze přirozenou potravou – zeleninou či obilninami. Lesním zvířatům je možné přidat ještě ovoce.
2. Krmíme pouze na bezpečných místech, kde mají zvířata dobrý výhled.
3. Dbáme na čistotu a hygienu. Krmíme jen tehdy, pokud je předchozí potrava zkonsumovaná.
4. Krmíme zejména v době, kdy je nedostatek přirozené potravy.
5. Voda často pomůže více jak krmení. Nesmíme na ni proto zapomínat.